

„З а щ о е з и ц и ? ”

Кенет Хегин

Contents

„Защо езици?“	1
МОЛИТВАТА НА ГРЕШНИКА:	2
<i>1 част - Глава 1. Библейският начин за получаване на Святия Дух</i>	3
<i>Глава 2. Да чакаш или да не чакаш?</i>	4
<i>Глава 3. „Приеми Святия Дух!“</i>	5
<i>Глава 4. Начинът на Новия Завет</i>	6
<i>Глава 5. "Елате и пийте!"</i>	8
<i>Глава 6. Библейският начин да получиш Святия Дух</i>	9
<i>Глава 7. Изпълването със Святия Дух на вярващи (примери от Новия Завет)</i>	10
Защо езици? – II част - Десет причини, поради които всеки вярващ трябва да говори на езици	13

МОЛИТВАТА НА ГРЕШНИКА:

„Скъпи Небесни Отче, аз идвам при Теб в името на Исуса. Твоето Слово казва: **"Който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя"** (Йоан 6:37). И така знам, че Ти няма да ме изпъдиш, но ще ме приемеш. Благодаря Ти за това. Ти си казал в Словото Си: **„който призове името на Господа, ще бъде спасен"** (Римляни 10:13). Аз призовавам името Ти и зная, че сега си ме спасил. Ти също си казал: **„Ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце човек вярва и с уста прави изповед и се спасява"** (Римляни 10:9-10). Аз вярвам със сърцето си, че Исус Христос е Син на Бога. Вярвам, че Той възкръсна от мъртвите за мое оправдание. И сега Го изповядвам като мой Господ и Спасител, защото Твоето Слово казва: **„с със сърце човек вярва и се оправдава"** и аз вярвам със сърцето си, че ставам праведен за Бога в и чрез Христа Исуса (II Коринтяни 5:21). Аз съм спасен! Благодаря Ти, Господи!"

Само този, който е приел Исус Христос за Свой Господ и Спасител, може да се помоли и за кръщение: „Скъпи Небесни Отче, Аз идвам при Теб в името на Исуса. Вярвам, че Исус Христос е Твой Син и Го изповядвам като мой Господ и Спасител. Отче, Ти искаш да получим сила, за да бъдем Твои свидетели. Затова Те моля точно сега да ме изпълниш със Святия Дух, защото Словото Ти казва, че всеки, който иска, получава (Лука 11:10). Затова сега получавам изпълването със Святия Дух, както казва Твоето Слово: **„и всички се изпълниха със Святия Дух и започнаха да говорят чужди езици, както Духът им даваше способност"** (Деяния 2:4). Благодаря ти Отче, че Го получавам. Аз Те хваля сега на езици, в името на Исуса. Амин.

1 част - Глава 1. Библейският начин за получаване на Святия Дух.

Святия Дух е дар. ***„И Аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда, нито го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде”*** (Йоан 14:16-17). ***„Този Исус Бог възкреси, на което ние всички сме свидетели. И тъй, като се възвиси до Божията десница и взе от Отца обещания Свети Дух, Той изля това, което виждате и чувате”*** (Деяния 2:32-33). В Писанията има разлика от това да си новороден от Духа и да се изпълниш с Духа. Когато се новораждаме, ние получаваме вечен живот. Животът и природата на Бог пресъздават нашия дух – вътрешния човек. Ставаме новото създание, за което говори II Коринтяни 5:17. В Йоан 14:16 Исус говори за Утешителя (Святия Дух), като изрично подчертава, че светът не може да получи, "защото нито Го вижда, нито Го познава". Хората в света – тези, които не са новородени – не могат да получат това преживяване на Святия Дух, за което говори Исус. Само новородените хора могат да бъдат изпълнени със Святия Дух. Ако изучаваме Новозаветната църква, ще видим явно, че първите християни вярваха, че приемането на Святия Дух е преживяване, което идва след спасението. Това се вижда най-ясно в Деяния 8 глава. Когато проповядвах като младо баптистко момче, тази част от Писанието ме осветли да разбера, както е ставало и с много други стихове, че съществува едно преживяване, което следва след спасението, наречено "получаване на Святия Дух" или "Кръщение със Святия Дух".

Деяния 8:5, 12, 14-17 ***„Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христа. Но когато повярваха на Филипа, който благовестваше за Божието царство и за Исус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени. А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петра и Йоан, които като слязоха, помолиха се за тях за да приемат Светия Дух; защото Той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име. Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Светия Дух”***. Самаряните явно бяха спасени преди посещението на Петър и Йоан. Петър, който беше просветен, определи що е спасение в I Петрово 1:23 ***„тъй като се възродихте не от тленно семе, а от нетленно чрез Божието Слово, което живее и трае до века”***. Видяхме в стих 12, че самаряните повярваха и се кръстиха във вода, в стих 14 виждаме, че те приеха Божието Слово. Петър и Йоан не се молиха самаряните да се спасят. Те вече бяха спасени. Апостолите се помолиха и те да получат Святия Дух! Забележете това внимателно /това ще ви помогне, за да помогнете и на други/. Петър и Йоан не се молиха Бог да даде на самаряните Святия Дух. Те се молиха ***"те да получат Святия Дух"***. Трябва да се молим според Божието Слово. Зависи от човечеството дали ще приеме това, което Бог предлага.

Вечният живот е дар. Изцелението е дар. Святия Дух е дар. Забележете, че самаряните получиха: ***„Тогава те положиха ръце на тях и те получиха Светия Дух”***. Те се молеха за тях да Го приемат. Трябва да разберем, както каза Петър, че Го изпрати Святия Дух в деня на Петдесетница-и Святия дух от тогава е тук. Тъй че не зависи от Бога да го изпрати. Той сега е тук. Той е единствения представител от Троицата на земята днес. ТОЙ Е ТУК!

Първото сведение за Святия Дух е в глава 8 на Деянията, в стих 15, и все пак Го виждаме ясно в действие в предишните стихове: Деяния 8:6-8 ***„И народът единодушно***

внимаваше на това, което Филип им говореше, като слушаха всичко, и виждаха знаменията, които вършеше. Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци бидоха изцелени, тъй щото настана голяма радост в оня град." Филип проповядваше под помазанието на Святия Дух. Където се проповядва Словото, Духът се движи, за да Го потвърди. Делото на Святия Дух обаче, в областта на спасението, изцелението и чудесата не е същото както кръщението със Святия Дух.

Някога чудили ли сте се защо Петър и Йоан бяха отделени, за да направят това пътуване до Самария? Защото те бяха упълномощени от Духа на Бог да полагат ръце на хората, за да приемат Святия Дух. Някои имат това специално служение, а други не, но независимо дали го имаш или не, ти можеш да служиш с вяра и Бог ще зачете вярата ти. Деяния 8:19 доказва, че Петър и Йоан имаха това служение. Забележете, че Симон магьосникът предложи на Петър и Йоан пари, като каза: *„Дайте и на мен тая сила щото, на когото положи ръце, да приема Святия Дух.“* Някои иронично са си мислили, че Симон се е опитвал да купи преживяването на Святия Дух. Не е така. Симон се опита да купи силата, да полага ръце на хората и те да получават Святия Дух. Петър отговори на Симон (ст. 20) *„Парите ти с тебе заедно да погинат, защото си помислил да придобиеш Божия дар с пари.“* Симон не се опитва да откупи дара на Святия Дух като лично притежание. Той се опитва да откупи способността да полага ръце на хората и те да получават Святия Дух. Забележете, че Петър нарича тази способност дар. Има четири думи преведени като **"дар"** в Новия Завет. Ако не знаеш това, няма да разбереш дълбочината на това, което Бог ни учи. Една от думите означава свободен дар (вечния живот и приемането на Святия Дух са свободни дарове). Но тази дума в стих 20 е различна. На гръцки тя означава "дарение". Петър казва, че те са "получили" или "дарени" със способността да полагат ръце на хора и те да получават Святия Дух. По тази причина те отидоха в Самария.

Глава 2. Да чакаш или да не чакаш?

След като бях кръстен със Святия Дух като баптистко момче-пастир и попаднах в средите на пълното благовестие, никога не съм служил по техния начин относно кръщението със Святия Дух. В ония дни (1937-1939) поне в нашата област всички хора от пълното благовестие, които познавах, караха всеки да чака. Те се основаваха на Лука 24, където Исус каза: *"а вие стойте в града Ерусалим, докато се облечете със сила отгоре"* (ст. 49). Всъщност не съществува никаква формула за получаване на Святия Дух. Ако Лука 24:49 представлява формула, какво право имаме да пропускаме думата Ерусалим? Исус каза: "Стойте в Ерусалим". За тях беше така необходимо да са в Ерусалим, както и да Го чакат, защото Божия план за изливане на Святия Дух трябваше да започне в Ерусалим. Това писание не може да бъде формула за получаване на кръщението със Святия Дух. "Стойте" означава "чакайте". "Чакайте в града Ерусалим, докато се изпълните със сила от горе". Те чакаха в Ерусалим. Деяния 2:1, когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. Виждате, когато денят дойде, те не трябваше да чакат вече! След Деянията 2 глава никъде не четем, някой да е бил учен да чака, нито виждаме някой да чака да бъде изпълнен със Святия Дух. От деня на Петдесетница нататък всеки по всяко време се изпълваше с Духа веднага. Ранната църква наблягаше, че хората можеха да Го получат веднага.

Аз наистина вярвам, че трябва да чакаме Бога. Но само изпълнените с Духа хора могат да Го чакат. Много по-лесно е да чакаш Господа, след като си изпълнен със Святия Дух, отколкото преди това. Не е нужно да караме хората да стоят и да чакат, за да бъдат изпълнени със Святия дух. Защо? По същата причина, поради която не чакаха в дните на ранната църква.

Разбрах, когато бях все още малък баптистки проповедник, че кръщението със Святия Дух е дар както спасението. Когато Го получих, това стана чрез вяра и то веднага, без да чакам¹. След като станах пастир на църква на Пълното благовестие, пълна с хора, които са били учени, че чакането е необходимо, аз не можех да ги променя веднага. Ако някой искаше да дойде при олтара и да чака и иска, позволявах на онези, които знаеха как да чакат и искат, да се молят за тях. Аз не отивах при тях, защото знаех по-добър начин, но ги оставях. Беше наистина забавно.

Ако вие, младежите, не сте били в петдесатните кръгове, никога не бихте могли да разберете какво се случи. Понякога ставаше истинско шоу. Една вечер двама младежи дойдоха пред олтара, за да бъдат изпълнени със Святия дух. Някои от мъжете от църквата се молеха с тях в продължение на 45 минути. От двете им страни бяха застанали по един член от църквата. Един викаше: "Продължавай брат, давай..." След 45 минути викане над двамата младежи, молещите се изтощиха. Те станаха и оставиха бедните момчета. Нито един от тях не се изпълни със Святия Дух. (Разбира се, от време на време, не поради тях, а въпреки тях, някой се изпълваше). Двамата кандидати станаха да си ходят. Аз скочих и казах: "Чакайте за момент, момчета, чакайте! Искате ли наистина да бъдете изпълнени със Святия Дух?" Те ме погледнаха учудено. По изражението на лицата им бях сигурен, че ме помислиха за луд. Накарах ги да седнат на пейката пред олтара и им прочетох Словото. Показах им как самаряните са го получили. Казах: "Вижте, вие викахте Бог да ви даде нещо. А Той чака вие да го приемете. Ако аз ви поднеса подарък, какво трябва да направите, за да го получите?" "Ами, само да го вземем" - казаха те. Казах им: "Точно това е всичко, което трябва да направите – само да приемете Святия Дух". И двамата мъже моментално получиха кръщение и започнаха да говорят на езици.

Аз напуснах последната църква през 1949 г. и станах пътуващ пастир. Много рядко, ако изобщо се случеше, напусках някоя църква, без да помогна на всички тези "хронични търсачи" на кръщението със Святия Дух. Те просто свършваха. Рекордът ми беше един човек, който чакал 50 години.... Полагам ръце на хората и те получават Святия Дух. Правя го с вяра, защото е Библейско и защото имам толкова служение.

Глава 3. „Приеми Святия Дух!“

Бог вече е направил всичко, което има да се направи за изработването на плана на спасението: Той изпрати Исуса. Сега зависи от нас да приемем Исуса. Спасението принадлежи на всеки човек, който ще умре и отиде в ада, защото Исус умря за грешните. Човек, който е отишъл в ада-или е отхвърлил спасението, или не е знаел за него. Но то е за човека. Бог вече е направил всичко, което има да се направи за изработването на нашето изцеление: Бог натовари Исуса с болестите ни и Исус ги понесе. В Божиите очи ние вече сме изцерени! От нас зависи дали ще го приемем. Изцерението ни принадлежи. Казвал съм тази истина на хора, приковани на легло. Те

знаят, че I Петрово 2:24 казва: **"Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте"**. Те започват да вярват, докато са още на легло и получават изцелението. Други пък казват: "Не, не мога да го приема сега. Когато мога да ходя, когато симптомите напуснат, ще повярвам." Със съжаление го казвам, но всички тези умряха. Никъде в Библията не пише Святия Дух да е насилвал хората. Никъде не пише Бог да ги е карал да вършат нещо насила. (Ще прочетете, че дяволът и нечистите духове карат и принуждават хората). Святия Дух е джентълмен. Той ни води. От теб зависи дали ще откликнеш. Библията казва в Римляни 8:14 **"Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове"**. Не пише: "които са принуждавани". Ето как и хроничните "търсачи" също Го получават. Аз обикновено ги моля да станат, като им чета стихове и обяснявам, че Святия Дух е дар. (Не отричам молитвата на колене, но някои "търсачи" са чакали на колене и в секундата, в която коленичат, те попадат в същата рутина.) Аз полагам ръце на тях и казвам: "Приемете Святия Дух!"

Случвало се е по десетина наведнъж, да започнат да говорят на езици. Техните пастири протягат учудено ръце и казват: "Някои от тези хора са чакали с години, а то било толкова лесно". А аз си мислех: "Защо вие не им казахте, че е толкова лесно?"

Един пастир каза: "Брат Хегин, зная че това е Святия Дух, познавам Го. Те говорят на езици. Това наистина е Святия Дух. Но ти правиш получаването толкова лесно."

Казах му: "Не, брат, грешиш. Аз не го правя лесно. Аз не съм го изработил като дар. Бог го направи. Аз само казвам на хората, че е дар и ги насърчавам, да получат този дар."

Един баптистки служител присъстваше на една конференция, където говорех за Святия Дух. Той дойде при мен след това, доста ядосан. "Аз имам Святия Дух, както и ти! Но не говоря на езици. Получих Святия Дух, когато се новородих". „Така е. Слава на Бога! Ако си доволен от това, и за съм доволен. Не искам да ти дам нещо, което не искаш. Ако нямаш глад за Бога – ако не искаш от Бога повече от това – за мен е все едно. Аз просто съм отишъл по-далече с Бога, отпих една глътка и съм удовлетворен. Ако ти се задоволяваш с това, добре. Ако си доволен да имаш всичко, което Бог има за теб, пак добре.” „О, не, не" - каза той. - "Сигурен съм, че не съм получил всичко, което Бог има за мен". "Е, тогава ти си гладен и жаден, нали?" „Да” „Искаш ли да бъдеш наситен?" "Аз вярвам, че имам Святия Дух." Казах му: "Безспорно! Ти си роден от Божия Дух. Но искаш ли да бъдеш изпълнен?" "Да" Положих ръце на него и той започна да говори на чужди езици. Бог го изпълни. Слава на Бога!

Глава 4. Начинът на Новия Завет.

Осем години след деня на Петдесетница самаряните бяха спасени и кръстени във вода, в резултат на проповедта на Филип. Петър и Йоан бяха изпратени от Ерусалим. Те положиха ръце на новоповярвалите и те получиха Святия Дух (Деяния 8). Забележете, че нямаше агонизиране, нямаше чакане, нямаше разочарования и нямаше изключения. Всички новоповярвали бяха изпълнени с Духа. Десет години след деня на Петдесетница, Петър отиде в къщата на Корнилий в Кесария (Деяния 10). Там започна да проповядва на приятелите на Корнилий и неговите роднини.

Според стих 44 *"Докато Петър още говореше тия думи, Светия Дух слезе на всички, които слушаха Словото"*. Помнете, че вярата идва от слушане, а слушането от Божието Слово (Римляни 10:17). Корнилий и неговия дом бяха не само спасени, те бяха изпълнени със Светия Дух, без да се молят, без да чакат, без изключение. Как Петър и учудените юдеи разбраха, че тези езичници бяха приели Светия Дух? Според стих 46 *"те ги чуха да говорят на езици и да славят Бога"*. Нека да видим в Новия Завет, следващата случка в Деяния 19, двадесет години след Петдесетница.

Това е последното сведение записано в Деянията, за получаване на Светия Дух.

Деяния 19:1-3,6 *„А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, гдето намери някои ученици. И рече им: Приехте ли Светия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Светия Дух. И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха: В Йоановото кръщение... И като положи Павел ръце на тях, Светият Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха."* Забележете, че те бяха изпълнени без да чакат, без да се бавят, без да пеят, без да агонизират. Този е начинът, по който го правеха апостолите. Нека и ние да го правим по същия начин. Тогава сме наистина последователи на Новия Завет. Самият Павел, великият апостол, получи Светия Дух, когато Ананий положи на него ръце (Деяния 9:17). Въпреки че не се казва Павел да е говорил езици, ние знаем, че е говорил, защото Павел казва в I Коринтяни 14:18 *„Благодаря Богу, че аз говоря повече езици от всички ви"*. Кога мислите, че е започнал да говори на езици? Неговото преживяване трябва да е било като на другите. Той говореше на езици, когато беше изпълнен със Светия Дух.

Забележете също, че когато Ананий положи ръце на Павел, да получи Светия Дух, Павел го получи, без да чака, без да се бави, без да пее или агонизира. Всеки път когато хората искаха да получат Светия Дух, всички Го получаваха, никой не си отиваше разочарован. Всяка църква може да стигне до там, че хората винаги да получават Светия Дух. Това е било доказано в моето служение. Поучаването от Словото върши това. Виждате, че Бог няма никакви методи на проверка и изпитание. Твърде често използват "пробни" методи, когато искат да помогнат на хората, да получат Светия Дух. Те ще опитат това или онова, надявайки се ,че все нещо ще подейства. Но Бог не използва никакъв метод да кара хората, да идват, да търсят и да си отидат празни.

През 1951 г. провеждах едно събрание в една църква на Пълното Благовестие в Оклахома. След като започнах втората седмица на поучение в тази насока, аз полагах ръце на хората и те получаваха Светия Дух и говореха на чужди езици. Първия път седем човека излязоха напред и шест от тях го получиха моментално. На другата вечер църквата беше полупразна, а на следващата имаше само една трета. Попитах пастира "Какво става?" Той каза: "Не зная, но ще се опитам, да разбера". На другия ден ми каза: "Брат Хегин, хората тук никога не са виждали някой да полага ръце, за да получават кръщение. Винаги са учени да чакат." Той обясни: "Тази църква е построена от един служител, който сега е пенсионер и доста възрастен. Някои от членовете на църквата направили делегация от трима души, които да отидат да го попитат, дали полагането на ръце е правилно или не. Той отговорил: "Ние винаги сме чакали. Ще сбъркате ако не чакате. Тези новоизлюпени съвременни дърдорковци грешат. Не ходете на това събрание, нито го финансирайте. Идете в неделя сутрин. Издържайте църквата и пастира, но не този евангелизатор. Той изцяло греша." Обикновено пастирът проповядваше в неделните сутрини, но той ме помоли, аз да взема тази служба. Молих се затова и Господ ми каза: "Проповядвай върху Библейския начин начин за получаване

на Святия Дух". Част от това послание споделям с вас тук. Казах на събранието: "Не може да сте по-старомодни от книгата Деяния. Вярвам, че може да се направи по най-старомодния начин. Ако изпълнението със Святия Дух чрез полагане на ръце е съвременна измислица, тогава господ Исус Христос вярва в нея, защото Той се яви във видение на Ананий и каза: "Иди и сложи ръце на Савел". Ако получаването на Святия Дух чрез полагането на ръце веднага е модернистичен, ново измислен начин, тогава Исус Христос слага Своя печат на одобрение върху него. Но не е така. Той е много стар – стар, колкото Библията – прочетете го. Те го прочетоха. Всички идваха на събранията. Те казаха: "Е, скъпия брат еди-кой си, който основа църквата е добър човек и обича Бог, но той просто не Го е разбрал. Това е Библейско. Ние го виждаме".

Веднъж пребивавах в едно старо имение в Оклахома. Само всекидневната имаше ключ на стената за електричеството. за всички други стаи имаше един голям ключ с дълъг конец, който висеше от него. Една вечер пасторът и аз стояхме до късно и говорихме във всекидневната. Беше около 1:30 часа. Аз тръгнах към спалнята и пасторът, без да мисли, отиде до другата врата и дръпна връвта. Останах в пълен мрак. Стигнах до вратата на спалнята. Мислех си, че съм се движил правилно, ще трябва да попадна на връвта. Но явно не съм, защото се ударих в тоалетката. После се блъснах в някаква врата на противоположната стена. От там знаех, че съм се отклонил малко на ляво, защото напипах таблото на леглото. Хванах се за него и си казвах: "Знам къде е връвта сега. Аз я дърпам всяка вечер. Тука е. Зная къде е." Но не можах да я намеря.

Започнах да махам с ръка във въздуха и най-сетне ръката ми се удари във връвта. Тя се завъртя и попадна във дланта ми. Дръпнах я и електричеството светна. Както стоях там, Господ ми проговори на сърцето и каза: "Знаеш, че някои хора са точно толкова сигурни, когато учат другите как да се изпълват със Святия Дух или да получават изцеление. Те слагат всички във същия калъп и казват: "Тука някъде има връв. Когато я намериш, дръпни я."

Хората търсят, търсят, търсят и никога не намират връвта. Защо да не вършим това, което Библията казва да вършим? Защо не учим хората според Божието Слово?

Глава 5. "Елате и пийте!"

Йоан 7:37-39 „*А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие. Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото Светият Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.*” Забележете, че Исус каза: "Ако някой е жаден, нека да дойде при Мене и да пие" (ст. 37). Исус не каза "нека дойде и да вика", не каза "да дойде и да се моли", не каза "да дойде и да пее", не каза "да дойде и да се изпотпява", не каза "да дойде и да хвали", не каза "да дойде и да се изтощи и после да си отиде празен". Исус каза "**Нека да дойде и да пие!**".

Исус използва водата като прототип на Святия Дух. Виждал ли си някой да пие вода със затворена уста? Не, не можеш да пиеш вода със затворена уста. Не можеш да пиеш и от Святия Дух със затворена уста. А колко време ти трябва, за да започнеш да пиеш, когато си жаден? Ти просто я вземаш и пиеш, нали? Исус каза: "**Елате и пийте**". По същия начин не трябва да чакаш и за кръщението със Святия Дух.

Една жена в едно от моите събрания каза: "Брат Хегин, майка ми е търсила кръщението със Святия Дух от 19 години. Веднага щом свърши това събрание, ще

отида да я видя и ще споделя това, което чух тук". Когато се върнах в нейната църква на другата година, я попитах какво е станало с майка ѝ. "Когато спирахме колата, тя изтича да види внуците си. И тримата се втурнаха да излизат, след тях излязох и аз. Казах ѝ: "Мамо, нямам много време. Дошла съм тук, за да се изпълниш със Святия Дух". Тя каза: „Да, дъще, аз Го чакам от много време." Да, казах ѝ, зная, 19 години. Но не съм дошла, за да чакам с теб. Дойдох, за да го получиш". „Да но аз съм чакала..." „Да, но аз не искам сега да чакаш. Няма смисъл да търсиш Святия Дух. Той не е изгубен. Той е точно тук." Влязохме в къщата и ѝ казах: „Сега мамо, седни тук." Тя седна на един голям стол във всекидневната. Извадих нейната Библия и седнах на едно столче до нея, и ѝ казах как в Деяния на апостолите хората са получавали Святия Дух веднага, като са полагали ръце и са говорили на езици. Казах ѝ: „Сега мамо, аз нямам служението на брат Хегин или на някой друг, но ще положа ръце на теб с вяра. Вярвам, че когато положа ръце върху теб, Святия Дух ще те изпълни. Отвори устата и се пригответи, защото когато Той дойде, искам да изговориш каквото Той ти даде." Положих ръцете си на нея и тя започна да говори на езици, а беше чакала 19 години.

Вие можете да помагате на хората по същия начин, както тази жена е помогнала на майка си. Можете да направите същото, което аз правя на моите събрания. Аз го правя, защото Господ ми се яви във видение през 1950 г. и ми каза: „Давам ти служение на полагане на ръце. Преди да положиш ръце на тях, винаги чети или цитирай Словото!" Деяния 19:6 казва: ***И като положи Павел ръце на тях, Светият Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха.***

Каза ми още: „Казвай на хората, че Аз съм ти казал, да им кажеш, че когато полагаш ръце на тях, Святия Дух ще слита върху им. Кажи им, че съм ти казал да им кажеш, че езикът им ще иска да каже нещо, което не е на английски или на родния им език. И кажи им, че съм ти казал да им кажеш, да изговорят на глас този свръхестествен звук, сричка или дума, която им дойде на езика и да продължават да говорят, докато започне един свободен, ясен език".

Глава 6. Библейският начин да получиш Святия Дух.

Получаването на Святия Дух е изцяло въпрос на вяра. Имам няколко предложения как ти можеш да помогнеш на един човек, който иска да Го получи.

1. Помогни на този човек да види, че Бог вече е дал Святия Дух в деня на Петдесетница. От тогава Святия Дух е на земята. Помогни му да разбере, че зависи от него/я/, дали ще приеме дара на Святия Дух. Той не трябва да проси от Бога да го изпълни със Святия Дух. Всяко просене е неверие. Неверието проси. Вярата вика.

2. Кажи му, че всеки, който е спасен, е готов да приеме Святия Дух. Деяния 2:38 „***А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух.***” Прибавили сме толкова много човешки традиции в теологията на Пълното благовестие. Хората мислят, че трябва да вършат някои неща или някак си да се очистят, преди да получат Святия Дух. Ако можехме да очистим себе си и живота си, каква нужда имаме тогава от кръвта на Исуса Христа. Ако си спасен, ти си чист.

3. Според Писанията е, да кажеш на човека, да очаква да получи Святия Дух, когато положат върху него ръце.

4. Кажете на човека какво да очаква. Иначе хората си представят какви ли не неща. Кажете му, че трябва да очаква Святия Божий Дух да задвижи гласните му струни и да вложи в устата му свръхестествени думи. Святия Дух дава способността, а човек извършва говоренето. Деяния 2:4 **„И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.“** Деяния 10:46 **„Защото ги чуваха да говорят чужди езици и да величаят Бога.“** I Коринтяни 14:18 **„Благодаря Богу, че аз говоря повече езици от всички ви.“** I Коринтяни 14:2 **„Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни.“**

Много хора казват: "Страхувам се, че ще стане по плът". Ти не можеш да Го получиш по друг начин! Мъже и жени хвалят Бога в Духа. Бог обещава в Йоил 2:28 **„И след това ще излезе Духа Си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, Старците ви ще виждат сънища, Юношите ви ще виждат видения.“**

5. Кажете на човека да отхвърли всеки страх, който е получил, че може да получи нещо погрешно. Лука 11:11-13 **„И кой е оня баща между вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? Или ако му поиска риба, наместо риба, ще му даде змия? Или ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него!“**

6. Насърчавай човека да си отвори широко устата – това е акт на вяра – да си вземе дълбоко въздух и да каже на Бог: **„Аз приемам Святия Дух чрез вяра точно сега.“** Абсолютно настоявайте, той да не изговаря ни една дума на родния си език. Насърчи го да се отпусне и смело, без страх да издигне гласа си и да изговори тия свръхестествени звуци, които напират, да излязат от езика и устата му, както би било, ако говореше английски език. Кажете му да очаква, че Святия Дух ще му даде думи – че езикът му ще иска да каже нещо. Това е така при всички случаи. Святия Дух дава способността – човек говори. Свръхестествената част е това, което се казва, а не кой го казва. Когато видиш, че Духът движи устните и езика му, кажете му да изговори кой да е лесен звук, който му се струва лесен за изговаряне, какъвто и да е. Това е вяра. Той издига гласа си и уповава на Бога за водителство. Кажете му да продължи да говори, да хвали Бога с тези свръхестествени думи, докато излезе един чист и ясен език той има вътрешното уверение, че Го е получил.

7. Не се тълпете около човека, който търси изпълнението с Духа. Не му давайте объркващи съвети. Присъстващите трябва да се молят в Духа, ако се молят на глас, иначе да се молят тихо.

Тия седем стъпки съм използвал, за да се изпълнят хората със Святия Дух от 1938 година, без да се бавят, без да чакат – и почти без изключение.

Глава 7. Изпълването със Святия Дух на вярващи (примери от Новия Завет).

I. Петдесетница. Изпълването на новозаветните вярващи със Святия Дух ще бъде нашият модел днес. Предлагам да погледнем Деянията, за да видим как е било тогава и да следваме техния пример, за да получават хората Святия Дух.

В първа глава на Деяния, точно преди Исус да се възнесе, виждаме тази велика сцена: Деяния 1:4-5 **„И като се събираше с тях, заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отца, за което, каза Той, чухте от Мене. Защото Йоан е кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух не след много дни“**, а след това в деня на Петдесетница, Деяния 2:1-4 **„И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето**

като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха. И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.” Преди много години като млад деноминационен пастир, като четях Новия Завет, Светият Дух ме осветли и бях убеден, че ако получа същия Свети Дух, който те получиха, ще имам същия знак, който те имаха – Библейското доказателство – говоренето на езици. Не се задоволявах с нищо друго. Говоренето на езици не е Светият Дух! И Светият Дух не е говорене на езици! Но те вървят ръка за ръка.

II. Самария. Събитията в книгата на апостолите са продължили доста години. Осем години след Петдесетница виждаме Филип да носи Евангелието на хората от Самария. Деяния 8:5-8 *„Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христа. И народът единодушно внимаваше на това, което Филип им говореше, като слушаха всичко и виждаха знаменията, които вършеше. Защото нечистите духове, като викаха със силен глас излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци бяха изцелени, тъй щото настана голяма радост в оня град. И когато повярваха на Филип, който благовестваше за Божието царство и за Исус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени.*” Тези стихове ми помогнаха, да видя, че има едно преживяване, което следва след спасението, наречено получаване на Светия Дух.

Учили са ме, че когато се спасиш, ти вече имаш Светия Дух – което е вярно в известен смисъл. Но моята деноминация учеше, че това е всичко, относно Светия Дух. Исус каза в Марк 16:15-16 *„И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар. Който повярва и се кръсти ще бъде спасен, а който не повярва ще бъде осъден.*” Тези самаряни повярваха и бяха кръстени (Деяния 8:12). Те бяха ли спасени? Според Исус бяха. Светият Дух има дял в новородението, но това не се нарича получаване на Светия Дух. Това е новородение. Но съществува едно преживяване, което следва спасението, наречено получаване или изпълване със Светия Дух. Когато апостолите в Ерусалим чуха за чудните неща, които Бог направил чрез служението на Филип в Самария, изпратиха Петър и Йоан да положат ръце на новоповярвалите, за да приемат Светия Дух. Деяния 8:14-17 *„А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петра и Йоана, които, като сляха, помолиха се за тях за да приемат Светия Дух; защото Той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име. Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Светия Дух.*” Сега, някои, които се противопоставят на говоренето на езици, спорят, че Библията не споменава, че самаряните са говорили на езици, когато са приели Светия Дух. Но не се казва и че не са! Учениците на църковната история знаят, че отците на ранната църква са съгласни, че в Самария са говорили на езици. А също е явно и от този пасаж: Деяния 8:18-19 *„А Симон, като видя, че с полагането на апостолските ръце се даваше Светия Дух, предложи им пари, казвайки: Дайте и на мене тая сила щото, на когото полага ръце, да приема Светия Дух.*” "Когато Симон видя..." - казва Словото. Ти не можеш да видиш Светия Дух. Той не може да се види с физически очи. Трябва да е имало някакъв физически белег, за да е разбрал Симон, че те са приели Светия Дух – нещо, което да се възприеме от сетивата на Симон. Всички сведения показват, че проявеният знак е говоренето на езици.

III. Вярващите, изпълнени в Корнилиевия дом. Около десет години след Петдесетница, Словото ни казва как Петър отиде в дома на Корнилий, за да занесе благовестието. Деяния 10:44-47 *„Докато Петър още говореше тия думи, Светият Дух слезе на всички, които слушаха словото. И обрязаните вярващи дошли с Петра, се смаяха загдето дарът на Светия Дух, се изля и на езичниците, защото ги чуваха да говорят чужди езици и да величаят Бога. Тогава Петър проговори: Може ли някой да забрани водата, да се не кръстят тия, които приеха Светия Дух, както и ние?“* Ако прочетем целия текст, ще видим как един ангел се явил на Корнилий и му казал да изпрати хора до Йопа и да попита за дома на някой си човек на име Симон Петър, *„който ще ти каже думи, чрез които ти и целия ти дом ще се спаси“*.

Нито Корнилий, нито домът му бяха спасени. Те бяха юдейски прозелити. Човек не може да се спаси ако не чуе евангелието. Те не знаеха за Исуса. И така, ап. Петър им проповядваше. Те повярваха, докато още бяха там и бяха новородени по време на проповедта. Тогава те приеха Святия Дух и говориха чужди езици, преди той да беше завършил. Забележете, че проговарянето на чужди езици убеди компанията на апостол Петър, че тези езичници са приели Святия Дух. Юдейските вярващи бяха учудени, че Святия Дух се изля на езичници.

IV. Вярващи, изпълнени в Ефесияни 20 години след Петдесетница ап. Павел пътуваше за Ефес. Там той се среща с някои вярващи и им говори за личността на Святия Дух. Деяния 19:1-3,6 *„А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, гдето намери някои ученици. И рече им: Приехте ли Светия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Светия Дух. И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха: В Йоановото кръщение. А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, гдето намери някои ученици. И рече им: Приехте ли Светия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Светия Дух. И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха: В Йоановото кръщение... И като положи Павел ръце на тях, Светият Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха.“* Както виждаме от горните стихове, тези вярващи в Ефес никога не бяха чували за Святия Дух. Но когато апостол Павел положи ръцете си на тях, Святия Дух дойде върху тях и те започнаха да говорят на чужди езици. Всеки от тях – без да чака, без да се бави, се изпълни със Святия Дух и говореше на чужди езици, както Духът на Бога им даваше способност.

V. Изпълването на апостол Павел с Духа. Апостол Павел, който положи ръце на тези хора, беше първоначално известен като Савел от Тарс. Деяния 9:10-12,17 *„А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му рече във видение: Анание! А той рече: Ето ме, Господи. И Бог му рече: Стани и иди на улицата, която се нарича Права и попитай в къщата на Юда за един тарсянин на име Савел; защото, ето, той се моли; и е видял един човек на име Анания да влиза и да полага ръце на него, за да прогледа. И тъй Анания отиде и влезе в къщата; и като положи ръце на него, рече: Брате Савле, Господ ме изпрати, същият Исус Който ти се яви на пътя, по който ти идеше, за да прогледаш и да се изпълниш със Светия Дух.“* Савел, по-късно известен като Павел, прие Святия Дух веднага. Той не трябваше да се бави или да чака. Той Го прие моментално. *„Но не се казва, че е говорил на езици“*, може да протестира някой. Вярно е, че тук не е казано точно. Но Павел казва, че той

говори езици: I Коринтяни 14:18 **„Благодаря Богу, че аз говоря повече езици от всички ви.”** Знаем, че не е започнал да говори на езици, преди да приеме Святия Дух. Не е толкова трудно да разберем кога е започнал. Започнал е, когато приел Святия Дух, както и всички ние, защото езиците вървят с Него. Говоренето на езици е първоначален свръхестествен белег на Святия Дух и че Той живее в нас. Това е началото на всичко. Аз открих в своя собствен живот, че колкото повече се моля и хваля Бог на езици, толкова повече се проявят и другите дарби на Духа, които имам. Колкото по-малко говоря на езици, толкова по-малко е проявлението. Говоренето на езици е вратата за мястото, където са дарбите.

Защо езици? – II част - Десет причини, поради които всеки вярващ трябва да говори на езици

Целта на тази глава е да определи главните причини, поради които всеки християнин трябва да говори езици и да помага на други чрез предаване на силата на Святия Дух ежедневно.

Причина 1. Езиците – първоначален белег.

Марк 16:17 **„И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят.”** Ап. Павел е писал много за говоренето на езици. Вероятно е практикувал, това което е проповядвал, защото казва: I Коринтяни 14:18 **„Благодаря Богу, че аз говоря повече езици от всички ви.”** Аз също благодаря на Бога, че говоря езици редовно и бих желал всеки вярващ да има същото благословение и източник на сила във всекидневния си живот. Деяния 2:4 **„И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.”** Божието Слово ни учи, че когато се изпълним със Святия Дух, говорим чужди езици, както Духът на Бога ни дава способност. Това е първоначалното доказателство, белег на кръщението със Святия Дух, първата причина, поради което хората трябва да говорят чужди езици е свръхестествено доказателство, че Духът обитава в нас. В десета глава на Деянията четем за юдейските братя, които дойдоха с Петър в дома на Корнилий и бяха учудени, когато видяха, че Святия Дух бе даден на езичниците. Те си мислеха, Той е само за евреите. Как разбраха тези юдеи, че хората в дома на Корнилий бяха получили Святия Дух? **„Защото ги чува да говорят чужди езици и да величаят Бога”** (Деяния 10:46). Говоренето на езици беше белег, който ги убеди, езичниците имаха същия дар като тях.

Причина 2. Езиците са за духовно назидание.

I Коринтяни 14:4 **„Който говори на непознат език назидáva себе си.”** Като писа до църквата на Коринт, Павел ги насърчи да продължават да практикуват говоренето на езици в хвалението на Бога и в молитвения си живот, като средство за духовно назидание. Гръцките лингвисти ни казват, че имаме дума в съвременния ни речник, която е по-близка по значение на оригиналната дума назидавам. Думата е зареждам – същата дума, която се използва за батерия. И така можем да перифразираме този стих: **„Който говори на непознат език, назидáva, зарежда, изгражда себе си като батерия”**. И това чудно, свръхестествено средство за духовно назидание – забележете, че не е умствено, нито физическо-е за всяко Божие дете. I Коринтяни 14:2 **„Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой**

не му разбира, понеже с духа си говори тайни." Преводът на Уаймут на този стих казва: *"Той говори божествени тайни"*. Бог е дал на църквата едно божествено, свръхестествено средство за общение с Него.

I Коринтяни 14:14 *„Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, а умът ми не дава плод."* Забележете, че този стих казва: *"Моят дух се моли"*. Обяснената Библия го превежда така: *"Моят дух чрез Святия Дух в мен, се моли"*. Бог е Дух. Когато се молим на езици, нашият дух е в контакт с Бог, който е Дух. Ние Му говорим чрез едно божествено свръхестествено средство. Чудно е как хората могат да питат, след като са чели тези стихове: "Защо непременно езици?" Ако Божието Слово казва, че е свръхестествено средство за общение с Него – значи е свръхестествено средство за общение с Него. Ако Бог казал, че всеки вярващ трябва да говори езици – значи всеки вярващ трябва да говори езици. Исус не каза, че само някои ще говорят езици. Той каза: *"И тия знамения ще придружават повярвалите."* Думата повярвали е в множествено число – тя означава всички. И един от белезите беше: *"нови езици ще говорят"* (Марк 16:17).

Причина 3. Езиците ни напомнят, че Святият дух живее в нас.

Йоан 14:16-17 *„Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди. И аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде."*

Хауърд Картър, който е главен възпитател в петдесетните среди във Великобритания за дълги години и основател на най-старото Библейско училище в света посочва, че не трябва да забравяме, че говоренето на езици е не само първоначално доказателство за изпълнението със Святия Дух, но и непрекъснато преживяване за останалата част от живота ни. С каква цел? За да ни помага в поклонението на Бога. Говоренето на чужди езици е течащ поток, който не трябва никога да пресъхва и който ще обогати живота ни духовно. Непрекъснатата молитва и поклонение на Бога на езици ни помага винаги да чувстваме присъствието Му в нас. Ако съзнавам присъствието на Святия Дух в себе си всеки ден, това ще повлияе на начина, по който живея.

Веднъж дванадесет годишната дъщеря на един пастир си изгубила търпението и говорела грубо и заядливо на майка си. Един евангелизатор дочул разправията. Когато момичето се обърнало и го видяло, разбирайки, че той е станал свидетел на сцената, се объркало и се разплакало. „Съжалявам, че стана свидетел на моето поведение и чу какво казах.“ – проплакала тя. „Мила – казал той, – има Един по-голям от мен, който те видя и чу. Ти си християнка, нали?“ „Да“ „И си изпълнена с Духа?“ – попитал той. „Да“ „Е, тогава Святият Дух е в теб. Той знае какво казваш и как постъпваш. Но ако се покаеш, Господ ще ти прости."

Те се молили заедно. Тя се покаяла и след малко започнала да хвали Бога на езици. Тогава той ѝ казал: „Ето една тайна, която ще ти помогне да си сдържиш гнева. Ако ти се молиш и хвалиш Бога всеки ден на езици, това ще ти помогне винаги да осъзнаваш Божието присъствие в теб. Ако помниш, че Той е в теб, тогава няма да постъпваш по този начин.“ След няколко години евангелизаторът се върнал да проповядва в същата църква и дъщерята на пастира му казала: „Никога не забравих това, което ти каза. Всеки ден през последните няколко години аз съм се молила и хвалила Бога на езици – и никога не съм излизала извън търпение."

За жалост има хора, които са били изпълнени със Святия Дух и все пак губят търпение и казват и вършат неща, които не трябва. Това е, защото не са ходили в Духа, както би трябвало. Толкова е лесно, когато ние не съзнаваме Неговото присъствие, да се дразним и гневим. Но ако отделяме време да общуваме с Него, винаги трябва да осъзнаваме присъствието Му в нас.

Причина 4. Молитвата на езици е молитва в съгласие с Божията съвършена воля.

Римляни 8:26-27 *„Така също и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания; а тоя, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайства за светиите по Божията воля.”* Говоренето на езици държи егоизма извън молитвите ни.

Молитвата от нашия ум и мисъл има вероятност да е небиблеска. Може да е егоистична. Твърде често нашите молитви са като на стария фермер, който се молил: „Боже, благослови жена ми, сина ми Джон, неговата жена – само нас четиримата, никой друг.”

В стиховете цитирани по-горе, Павел не казва, че не знаем как да се молим, защото знаем. Молим се на Отца в името на Исуса Христа, който е правилният начин, да се молим, но това не означава, че знаем за какво да се молим, както трябва. Павел казва: *„Ние не знаем за какво да се молим както трябва, но Духът Сам ходатайства за нас с неизговорими стенания”*.

П. Нелсън, експерт в гръцкия език, казва, че на гръцки език буквалният превод гласи така: „Святият Дух ходатайства за нас в стенания, които не могат да бъдат изказани на членоразделна реч”. Членоразделна реч означава нашата нормална реч. Той продължава и обяснява как на гръцки се акцентира, че това включва не само стенания, които излизат от устата ни, но и молитва на езици. Това е в съгласие с това, което Павел казва в I Коринтяни 14:14 *„Защото ако се моля на непознат език Духът ми се моли...”* Или както обяснената Библия го превежда: *„Моят дух чрез Святия Дух в мен се моли.”* Когато се молиш на езици, твоят дух се моли чрез Святия Дух в теб. Святия дух в теб ти дава способност и ти го изговаряш от своя дух, извършваш говоренето. Той дава способността. По този начин Святият Дух ти помага да се молиш според волята на Бог за нещата, за които трябва да се молиш. Това не е нещо, което Святият Дух върши отделно от нас. Той е изпратен да живее като наш Помощник и Ходатай. Той не е отговорен за нашия молитвен живот, а е изпратен, за да ни помага. Молитвата на други езици е молитва, както Духът ни дава способност. Това е молитва, насочвана от Духа на Бог. Тя елиминира възможността от поява на егоизъм в молитвите ни. Много пъти, когато хората се молят от собствения си ум, те са променяли нещата, които не са всъщност волята на Бог и не са най-доброто. Ако божиите хора искат нещата да стават по някакъв начин, дори и да не е най-доброто за тях или не е Божията съвършена воля, Той често би позволил това да стане. Бог не искаше Израел да има цар, но те искаха. Така Той позволи те да го имат. Но това не беше Неговата върховна воля.

Причина 5. Молитвата на езици стимулира вярата

Юда:20 *„Но вие, възлюбени, като изграждате себе си върху вашата пресвята вяра и като се молите в Святия Дух.“* Молитвата на езици стимулира вярата и помага да се научим да уповаваме на Бога по-пълно. Ако Святия Дух по свръхестествен начин насочва думите, които изговарям, нужно е да се упражнява вяра, за да говорим на езици. Защото не знам каква ще бъде следващата дума – аз уповавам на Бог за нея. И като уповаваш на Бога за едно нещо, ще уповаваш и за друго.

Като млад баптистки служител аз бях пастир на една църква и престоях в дома на едно методистко семейство. Съпругата беше много добра жена, която обичаше Господа. Но тя имаше язва на стомаха и лекарят се опасяваше да на се превърне в рак. Мъжът ѝ печелеше добри пари, но харчеше всичко за лекарства. Аз знаех, че Бог може и иска да я изцели, но някак си не можех да повдигна вярата и до там. Тя ядеше само лека храна и мляко и дори това беше трудно да задържи в стомаха си. Но един ден се случи нещо чудно! Тя се изпълни със Святия Дух.

Когато влязох, тя ядеше храна, която никога не съм я виждал да яде. "Аз получих не само кръщение и говоря на езици – ми каза тя, – но получих и изцеление. Аз съм свършено добре." И тя наистина беше. Виждал съм това да се случва много пъти. Каква е връзката?

Знаем, че получаването на Святия Дух не ни изцелява. Обаче говоренето на езици ни помага да уповаваме на Бога много повече. Говоренето на езици ни помага да вярваме на Бога и за други неща, защото това стимулира вярата ни.

Причина 6. Средство за опазване от покварата на света

I Коринтяни 14:28 *„Но ако няма тълкувател, такъв нека мълчи в църква и нека говори на себе си и на Бог.“* Шеста причина поради която всеки вярващ трябва да говори на езици е че това е средство за опазване от покварата, от света, от безбожните, глупави и вулгарни приказки около теб на работното място и в обществото. Забележете от горните стихове, че можем да говорим на себе си: *„Ако някой говори на непознат език, нека говорят по двама или най-много по трима, и то по ред, а един да тълкува. Но ако няма тълкувател, такъв нека мълчи в църквата и нека говори на себе си и на Бога“* (I Коринтяни 14:27-28). Ако говорим на себе си и на Бога по време на служба, можем да го направим и на работата. Това няма да притесни никого. В бръснарницата например, когато мъжете си правят глупави шеги, просто си стой там и си говори на себе си и на Бог на езици. Когато си във влака, в автобуса или в самолета можеш да говориш на себе си и на Бог. Говоренето на езици на себе си и на Бог е средство, което те предпазва от покварата.

Причина 7. Молитвата на езици ни дава способност да се молим за неизвестното.

Молитвата на езици ни осигурява начин да се молим за неща, за които никой не мисли или не знае. Ние вече знаем, че Святия Дух ни помага да се молим за това, за което не знаем как да се молим. Но освен това Святия Дух, който знае всичко, може да се моли чрез нас за неща, за които нашият естествен ум не знае нищо.

Един английски мисионер в Африка се върнал у дома, за да говори на една мисионерска конференция, когато една жена го попитала дали си води дневник. Той отговорил, че си води. И тя започнала да му разказва: „Преди две години бях събудена една нощ с товар, да се моля. Станах от леглото и говорех на езици, преди да коленича, в продължение на час – и ми се струваше, че се боря. Когато спрях да се моля, имах видение. Видях те в една малка стъклена хижа, заобиколена от туземци. Ти беше болен.

После умря. Видях как туземците ти покриват главата с чаршаф и после се оттеглят. Изведнъж ти излезе от хижата и застана посред тях и всички туземци се радваха." Мисионерът попитал дали тя си води дневник и я помолил да го донесе следобед. Сравнявайки дневниците си и сверявайки времето в Англия и Африка, те открили, че времето, в което жената получила молитвения товар, съвпадало с времето, когато мисионерът е бил болен от смъртоносна треска. Неговият колега бил далеч и той бил сам с туземците. Случило се точно, както тя го е видяла – мисионерът умрял, туземците го видели как умира и дръпнали чаршафа над главата му – тогава той изведнъж станал и бил добре!

През 1956 година аз и жена ми бяхме в Калифорния и внезапно бях събуден през нощта. Сякаш някой беше положил ръка върху мен. Изправих се в леглото, сърцето ми заби силно. „Господи – извиках, – какво става с мен? Знам, че нещо не е наред. Свети Душе в мен, Ти знаеш всичко. Ти си навсякъде, както и в мен. Какво е това? Дай ми думите.” Молих се на езици един час, а после започнах да се смея и да пея на езици. (Когато се моля по този начин, винаги се моля дотогава, докато почувствам нотка на хваление. Тогава ще познаеш, че за каквото и да се молиш, се отговаря.) Аз знаех, че каквото и да се молах, то ще стане. Имах отговора и така заспах.

Сънувах малкия си брат, че е много болен в Луизиана. Видях как една линейка с включен червен буркан го отнася в болницата. В съня си аз стоях в коридора до болничната стая. Вратата беше затворена. Тогава дойде докторът през тази врата, затвори я пак след себе си, хвана ме за ръката и каза: „Той е мъртъв.” „Не е докторе, не е мъртъв” – отговорих. „Какво искаш да кажеш?”

„Господ ми каза, че той ще живее и няма да умре.” При това докторът се ядоса и каза: „Ела с мен и ще ти покажа, че е мъртъв. Аз съм установил смъртта на толкова много хора, а ти искаш да кажеш, че не разбирам, че е мъртъв.” Хвана ме за ръката и ме заведе в стаята на брат ми. Отиде до леглото и дръпна чаршафа. При това брат ми отвори очи. Докторът видя, че диша. Започна да заеква: „Ти си знаел нещо, което аз не съм знаел. Той е жив, нали?” В съня си видях, че брат ми става от леглото съвършено добре. Затова съм се молил всъщност.

Три месеца по-късно ние отидохме в Тексас. Брат ми дойде да ме види и каза: „Аз почти щях да умра, когато теб те нямаше.” Казах му, че съм знаел, че е имал атака през нощта, когато бяхме в мотела в Луизиана и че е бил откаран в болница. Той помисли, че някой ми е казал, но разбра, че не е така. Разказах му за товара, който съм имал в сърцето си, и съня, който е последвал. „Точно това се случи! Казах ми, че за около 40 минути в болницата докторът си мислел, че съм мъртъв.” Чрез молитвата в Духа можем да се молим за неща, които са необходими и не знаем за тях нищо в естествения свят. Светият Дух обаче, знае всичко.

Причина 8. Дава ново освежаване.

Исаия 28:11-12 *„Наистина с гъниви устни и с друг език ще говори на тия люде. Оня, който бе им рекъл: Тая е почивката ви; и успокойте уморения; И това е освежението ви; Но те не искаха да слушат.”* За какво се отнася почивката, освежаването, за което говорят горните стихове? Става въпрос за чужди езици! Понякога докторите препоръчват лечебна почивка, но аз зная най-добрата на света. Често, когато си вземеш отпуска, ти си оставаш в къщи и си почиваш, преди да се върнеш пак на работа. Но не е ли чудно, че можем да прилагаме тази "лечебна почивка" всеки ден? *„Тази е почивката...това е освежаването ви...”* Ние се нуждаем от това духовно освежаване в тия дни на бъркотия, шум и безпокойство.

Причина 9. За благодарение.

I Коринтяни 14:15-17 *„Тогава що? Ще се моля с духа си, но ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, но ще пея и с ума си. Иначе, ако славословиш с духа си, как ще рече Амин, на твоето благодарение оня, който е в положението на простите, като не знае що говориш? Защото ти наистина благодариш добре, но другият не се назидава.”* Когато ап. Павел казва: *„Той е в положението на простите....”* в ст. 16, той говори за онези, които са невежи в духовните неща.

Но забележете, че Павел казва, че ще бъде по-добре да се моля с ума си тогава. Ако се молах на езици, трябва да тълкувам, за да разберете какво се казва. Павел казва, че молитвата на езици е начин да благодарим: *„Ти добре благодариш”* (стих17). В присъствието на прости хора обаче, Павел казва, да се молиш с ума си, за да може и те да се назидават, те ще разберат какво казваш.

Причина 10. Довежда езика до подчинение.

Яков 3:8 *„Езика никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със смъртоносна отрова.”* Подчиняването на езика на Святия Дух да говори на чужди езици е гигантска стъпка към пълното отдаване на цялото ни естество на Бога. Защото ако можем да подчиним тази най непокорна част на тялото, ние ще можем да покорим и всяка друга.

ПУБЛИЧНАТА СТРАНА НА ЕЗИЦИТЕ

В заключение искам да посоча, че заедно с езиците в личния живот на вярващия, вярно е, че съществува и публична страна на езиците.

Първо, когато хората приемат Святия Дух, те говорят публично езици, както Духът им дава способност.

Второ, църквата се назидава, като говори на други езици в събранието с тълкувание.

Павел ясно казва, че да пророкуваш, значи да говориш на човеци „за назидание, увещание и утеха” (I Коринтяни 14:3), но добавя: „По-горен е оня, който пророкува, от този, който говори разни езици, освен ако тълкува, за да се назидава църквата” (Коринтяни 14:5). Павел казва, че езиците с тълкувание са равни на пророчество, т. е. ако говоренето на езици се тълкува, за да разбира църквата, тогава който пророкува не е по-горен. Ще го илюстрирам: Две монети по 5 стотинки са равни по стойност на една монета от 10. Двете обаче по пет не са една монета. Естествено по-добре би било да имаме цялата монета (пророчество), отколкото една монета от 5 (говорене на езици), но ако имаме и тълкувание (другата монета от 5 стотинки), тогава двете ще са равни на тази от десет. Тук ще кажа, че пророкуването не е проповядване. Ако пророкуването беше проповед, тогава нямаше да е нужно да се приготвяш да проповядваш. Павел казва: *„Старай се да се представиш одобрен пред Бога работник”* (II Тимотей 2:15). Не е нужно да се учиш да говориш на езици или да го тълкуваш. Това става чрез вдъхновение от Духа. Разбира се, когато някой проповядва под вдъхновението на Духа и изведнъж каже нещо, което никога не е мислил, това е вдъхновен елемент на пророчество. Езиците с тълкувание назидават църквата.

Когато се практикува според Божието Слово, говоренето на езици с тълкувание убеждава невярващия в реалността на Божието присъствие и често го кара да се обърне към Бога и да се спаси. Исус каза в Марка 16:17 *„И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят.”*

Защо езици

Разбира се, ние не се молим продължително на езици в службата, ако няма тълкувател, защото хората не знаят какво се казва и не се назидават. Добре е да се молим при олтара колкото си искаме, защото ти ходиш там, за да се назидаваш. Ако в службата хората издигат ръце и се молят, добре е да се молиш на език. Аз стоя на платформата и се моля по този начин всяка вечер. Но когато събранието спре да се моли, и аз спирам да се моля. Събранието няма да се назидава, ако аз продължа. Имаме нужда да знаем, как да използваме това, което имаме, до крайна степен.

Кенет Хегин